

RELIGIONS

Joan Surroca i Dolors Puigdevall Col·laboradors de l'Agenda Llatinoamericana Mundial 2019

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia
Direcció General d'Asser Religiosos

“Els petits gestos també són grans causes”

SOLIDARITAT • “El món s’aguanta perquè hi ha més gent que, sense fer soroll, intenta donar la mà als altres” **CAL QUE ENS MIREM** • “Les persones que ens preocupem per com va el món i intentem ser solidàries hem de reflexionar, perquè sovint ens dediquem més a cridar molt i a qüestions èpiques que a ajudar els que tenim al costat. Hem de ser coherents”

Mireia Rourera
BARCELONA

Ja està a la venda l'edició de l'Agenda Llatinoamericana Mundial del 2019, que vol ser una eina transformadora de la societat. Normalment l'agenda posa èmfasi en una gran causa, però aquest any es vol fixar en les petites coses, vol posar en relleu la quotidianitat i la solidaritat de cada dia.

L'objectiu de l'Agenda és ser transformadora de la societat.

És que, si no, no tindria sentit. De coses conservadores que volen fixar l'*statu quo*, el món n'és ple i, en canvi, anem molt escassos de publicacions com l'Agenda. Per això hem de fer tots els possibles perquè tingui continuïtat. És una gran ocasió per reflexionar i fer veure a la gent que hem de canviar estils de vida.

Pensem poc i reflexionem poc, sobretot si no ens toca de prop, per això és tan útil l'Agenda.

L'Agenda té aquest avantatge, que és un diàleg entre les dues bandes de l'Atlàntic i ens nodrim mútuament. Aportem les mesures que podem per a la transformació d'aquesta societat tan injusta i que sempre oblidem mirant cap a un altre costat. Per això aquest any fem una parada molt convenient per enfocar les causes quotidianes.

Aquest any l'Agenda es vol fixar en les petites coses, que també són grans causes.

Ens van demanar [diu Puigdevall, de Càritas] quin era el col·lectiu més vulnerable des del nostre punt de vista, i nosaltres, que acabàvem de fer un estudi, vam dir que les persones més vulnerables eren les que havien experimentat algun procés de mobilitat al llarg de la vida. Nosaltres diem que hi ha un risc molt elevat que moltes d'aquestes persones visquin processos de pobresa i vulnerabilitat. Algunes de les que han pogut estar acompanyades per Càritas

Dolors Puigdevall, responsable de Càritas a Girona, i el professor Joan Surroca ■ MANEL LLADÓ

han aconseguit sortir-se'n trobant feina, relacionant-se amb el seu entorn... Hem vist que és el conjunt de moltes petites coses (orientació, bona acollida, acompanyament, ajuda en la recerca activa de feina...) el que fa que es pugui tenir èxit. Per això volem destacar el valor de les petites coses. El món s'aguanta perquè hi ha més persones que,

sense fer soroll, intenten donar la mà als altres.

Ara l'Agenda es diu “mundial”. Sí, fa uns deu anys es va afegir “mundial” a l'Agenda Llatinoamericana, perquè es va veure que el món és global. Aquesta idea que estem tan interrelacionats és relativament nova, i que els problemes que tenim

aquí repercuteixen molt lluny i al revés. Moltes vegades no en fem cas, de les coses, com que nosaltres ja vivim bé...! Però no, no és així. Quants anys fa que dèiem que la immigració porta riquesa als països i que s'ha de rebre i acceptar...? Advertíem que la immigració és imparabile, que arribaria de la manera que fos. I així ha estat,

Lluita

L'Agenda Llatinoamericana va néixer el 1992 a través del bisbe català al Brasil Pere Casaldàliga i el claretià José María Vigil. Aleshores volien contrarestar l'exaltació que des de l'Estat espanyol es va fer del descobriment d'Amèrica, coincidint amb el seu 500è aniversari. Tot plegat formava part del moviment 500 anys de resistència indígena, negra i popular. Però l'Agenda va servir, i serveix encara, per debatre i pensar les realitats de l'Amèrica Llatina i també les realitats d'aquest tercer i quart món que hi ha a tot arreu, també a casa nostra. Cada any està dedicada a una gran causa: la terra, la dona, l'ecologisme... Enguany, la “gran causa” són els gestos de cada dia.

i ara molta gent es queixa. Si volem realment ser feliços, el millor que podem fer és dedicar-nos a ajudar els altres. No hi ha cap més solució. I això ha de ser global.

Les petites causes van lligades a les grans: la igualtat, el medi ambient, el decreixement...

Les persones que ens preocupem per com va el món i que intentem ser solidàries hem de fer una gran reflexió, perquè moltes vegades ens dediquem més a les qüestions èpiques, travessar l'Atlàntic agrada molt, o a cridar... Però, en canvi, hem de potenciar allò que és quotidià: estar atent a les per-

Ens hem de preguntar què s'ha fet malament perquè al Brasil hagi guanyat Bolsonaro

sones vulnerables que tens al costat i ajudar-les. I el que cal és que, a banda de dedicar-nos a les grans causes, siguem coherents. L'Agenda d'aquest any és una bona oportunitat per revisar la nostra vida: som realment coherents?

Jair Bolsonaro ha guanyat al Brasil. Com ho hem de llegir?

És una gran paradoxa. Al llarg de la història n'hi ha hagut moltes i ara en vivim unes quantes. Què passa dins les persones humanes que rebutgem unes actituds i uns valors d'uns líders que estan sorgint i els acabem votant. També ens hem de preguntar què hem fet malament per arribar fins a aquest extrem. ■